

835

1822-1835. Νομοθετικά κείμενα αναφερόμενα στον χαρακτηρισμό της Νέας Επιδάου ως πόλεως και στην προνομιακή φοροαπαλλαγή των κατοίκων της. Αθήνα, Κόρινθος.

Γ. Δημακόπουλος, *Η Νέα Επίδαυρος (Πιάδα), κοιτίς της νεοελληνικής πολιτειακής οργανώσεως (Δεκέμβριος 1821 - Ιανουάριος 1822)*. *Η συμβολή του Ιωάννου Καποδιστρίου*, Αθήνα 1998, σ. 19-31.

835α

1823. Προσωρινή συμφωνία «συμμαχίας και έπιμαχίας» μεταξύ του τάγματος των Ιπποτών του αγίου Ιωάννη του «Ιεροσολυμίτου» και της ελληνικής κυβέρνησης. Προβλέπεται η παροχή στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας από το τάγμα με αντάλλαγμα την παραχώρηση των νησιών Ρόδου, Καρπάθου και Αστυπάλαιας. Παρίσι.

Δ. Πασχάλης, «Οι Ιππότες της Μάλτας και απόκρυφοι ενέργειαι αυτών περί καταλήψεως διαφόρων νήσων του Αιγαίου κατά την διάρκεια της Έλληνικής Έπαναστάσεως», *HME* 11 (1932), σ. 237-243.

1823, 10 Ιουλίου

«... Έπὶ τῷ τέλει δὲ τούτῳ τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὠνόμασαν ὡς πληρεξουσίου αὐτῶν, δηλαδὴ τὸ μὲν κυρίαρχον Τάγμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου τὸν κ. μαρκήσιον Νικόλαον-Γαβριήλ Μαρσιέ, στρατάρχη τῆς Αὐτοῦ Χριστιανικωτάτης Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ τὸν κ. Ἰωσήφ-Νικόλαον μαρκήσιον Δελαπόρτ, στρατάρχη ὁμοίως τῆς Αὐτοῦ Χριστιανικωτάτης Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν κ. συνταγματάρχην Ζουρδαίν, οἵτινες, ἀφοῦ ἀμοιβαίως διεκοίνωσαν τὰ διεπιστευτήρια αὐτῶν ἔγγραφα, εὗρεθέντα ἐν καλῷ καὶ κανονικῷ τύπῳ, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς.

...

Ἄρθρ. ΣΤ'. Τὸ κυρίαρχον Τάγμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου, ἐπιθυμοῦν νὰ συντρέξῃ καταδηλότερον πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐνώσεως, τὴν ὁποίαν ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων συνῆψε μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων, ἀπεκδύεται ἀπὸ τῆς σήμερον πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῶν βασιλιῶν τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Ἄρθρ. Ζ'. Ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὸ νόμιμον τῶν προειρημένων δικαιωμάτων καὶ ἀπαιτήσεων τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τούτων καὶ πρὸς ἀντιστάθμισιν ἐγγυᾶται αὐτῷ τὴν πλήρη καὶ ὁλοσχερῇ κατοχὴν καὶ κυριαρχίαν τῶν νήσων Ρόδου, Καρπάθου καὶ Αστυπάλαιας,

μετὰ τῶν ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτῶν νήσων καὶ νησιδρίων, τῶν ἄλλοτε κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

...

Ἄρθρ. ΙΓ'. Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν συνδρομὴν τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, τὸ κυρίαρχον Τάγμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον προσφερθησομένων στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὑποχρεοῦται νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι συμπληρώσεως δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀφιερουμένων ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς συμμαχίας συμφερόντων.

Ἄρθρ. ΙΔ'. Τὸ κυρίαρχον Τάγμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἱεροσολυμίτου θέλει παραχωρήσῃ ὡς ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ δανείου τούτου βοήθειαν τεσσάρων ἑκατομμυρίων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὸ δὲ περίσσευμα θέλει χρησιμεύσῃ εἰς τὰς πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ τάγματος ἐν Σύρῳ, Ρόδῳ καὶ ταῖς ἄλλαις προμνησθείσαις νήσοις ἀπαιτουμένας δαπάνας.

Ἄρθρ. ΙΕ'. Διὰ τὸ δάνειον τοῦτο θέλουσιν ὑποθηκευθῇ εἰδικῶς αἱ νῆσοι Ρόδος, Κάρπαθος, Ἀστυπάλαια, Σύρος, Οἶνοῦσαι καὶ ἄλλαι τῷ Τάγματι ἀνήκουσαι διὰ δὲ τὴν ἐξόφλησιν θέλει εὐθύνεσθαι ἀποκλειστικῶς τὸ Τάγμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων δύο ὑψηλῶν μερῶν συμπεφωνημέναι συνθήκαι ἀπαιτοῦσι μεγίστην μυστικότητα πρὸς αἰσίαν πραγματοποίησιν, συνεφωνήθη μεταξὺ αὐτῶν ἵνα τὸ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Τάγματος διαπραγματευθησόμενον δάνειον φανερώσῃ καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι συνομολογηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ...».

836

1823. Συνταγματικό κείμενο ὑπὸ τον τίτλο «Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου» (άρθρα 99). Ψηφίσθηκε ἀπὸ τῆ Β' Ἐθνικὴ Συνέλευση στις 13 Ἀπριλίου 1823 στο Ἄστρος. Με τὸ κείμενο αὐτὸ ἀναθεωρεῖται τὸ «Προσωρινὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος» τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1822⁴³. Ἄστρος.

Κυριακόπουλος, Συντάγματα, Μέρος Δεύτερον. Β' «Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου ἥτοι Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐν Ἄστρει Β' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν», σ. 47-57 (= Γκίνης, Περίγραμμα, λήμμα 715).

837

1823. Δάνειο κοινότητος Νισύρου. Κάρπαθος.

Σ. Κέντρης, «Παλαιὰ ἔγγραφα Νικεΐων», *Νισυριακά* 7 (1981), σ. 295-296, αρ. 5.

838

1823. Τὸ σχέδιο τοῦ συνταγματικοῦ κειμένου τῆς 6^{ης} Ἰουλίου 1823 καὶ ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία. Ερμιόνη.

43. Πρβλ. λήμμα 820 τοῦ παρόντος τόμου.